

Cesta

6-7
2010

KŘEŠŤANSKÝ ČASOPIS PRO DĚTI

cena 7 Kč

Modlitba	3
První izraelští králové	4
Zahrajte si břecle	5
Co pro mě znamená církev	6
Tábory	7
Komiks	8
Toulky s Kuldou.....	10
Podobenství.....	12
Soutěž o tři knihy	13
Putujeme s Biblií	14
Malování na chodníku	15
Písnička.....	16

Vydavatel: Ústřední rada Církve československé husitské
 Adresa redakce: Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, tel.: 220 398 107
 Šéfredaktorka: Mgr. Jana Krajčířiková, e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz
 Tisk: Grafotechna Print s. r. o.
 Distribuce: A.L.L. production s. r. o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9,
 tel.: 840 306 090, e-mail: Rostislav.Gajdosik@predplatne.cz
 Objednávky a reklamace vyřizujte, prosím, přímo s distributorem.
 Ilustrace: J. Oleš, H. Rokytová a archiv časopisu Cesta
 Registrováno pod číslem MK ČR E 8426 dne 2. 2. 2000

Pane Bože,
ty nás učíš, že je čas pracovat
a je čas odpočívat.
Děkujeme ti za to,
že můžeme o prázdninách do přírody,
užívat si volna a sluníčka,
poznávat nové kamarády
a zažívat spoustu dobrodružství.
Pomáhej nám, prosím,
abychom ani během prázdnin
nezapomínali na tebe.
Amen.

12. Saulův konec

Kněz Samuel zemřel a celý Izrael ho oplakával. Pochovali jej v jeho městě, v Rámě.

Protože Saul Davida neustále pronásledoval, rozhodl se David, že se uchýlí do země Pelištejců. Zde získal důvěru Akiše, krále Gatů. Usadil se v Siklagu a Akíšovým jménem odtud více než rok prováděl se svou družinou četné výpady proti okolním národům. Když se Pelištejci chystali opět vytáhnout do boje proti Izraeli, jejich knížata ovšem nesouhlasila, aby David šel s nimi. Bála se jeho zrady. David se tedy musel vrátit do Siklagu. Ten však byl mezitím přepaden Amalékovci, kteří zde pobrali velkou kořist a odvedli ženy a děti do zajetí. David, poté, co se poradil s Hospodinem, je však dostihl, potrestal a zajatce vysvobodil.

Pelištejci se zatím chystali k boji s Izraelci. Také král Saul shromáždil své vojsko. Při pohledu na nepřítele dostal veliký strach. Prosil tedy Hospodina o radu. Bůh však mlčel. Saul se bál čím dál víc a nakonec se rozhodl využít služby vyvolávačky duchů zemřelých, přestože to Zákon zakazoval a on sám dal po Samuelově smrti všechny vyvolávače duchů vyhnat. Požádal tu ženu, aby mu vyvolala Samuelova ducha, kterého prosil o radu. Nejprve se zdráhala, když ji však ujistil, že nebude potrestána, vyhověla mu a přivolala ducha zemřelého kněze.

Duch však Saulovi řekl: „Proč se ptáš mě, když Hospodin tě opustil? Protože jsi jej neposlouchal, vzal tvé království a dal je Davidovi. Tebe i Izraelce vydá do rukou Pelištejců. Zítra ty i tvoji synové zemřete.“

Saul byl hrozně vyděšený, ale do války musel. Jak předpověděl Samuel, Izraelci bitvu prohráli. V boji padli tři Saulovi synové, mezi nimi i Jónatan. Saul byl těžce raněn šípem z luku. Požádal svého zbrojnoše, aby jej probodl mečem, ten se však bál vztáhnout ruku na krále. Saul tedy sám nalehl na meč a ukončil svůj život. Když to jeho zbrojnoš viděl, zabil se také. Celé izraelské vojsko bylo pobito a Pelištejci slavili vítězství.

Když se tato zpráva donesla do Siklagu k Davidovi, vůbec se neradoval. Hořce plakal nad osudem svého krále a největší smutek cítil ze ztráty milovaného přítele Jónatana.

Před lety byla dětmi oblíbená hra, které se říkalo „břecle“. Proč takový název, to už nikdo neví. Je určena nanejvýš pro pět hráčů a je k ní třeba pěti malých ohlazených kamínků. Hráči se sesednou do kruhu kolem rovného místa s kamenným nebo betonovým povrchem.

První hráč vezme všechny kamínky do dlaně a vysype je před sebe. Pak jeden kamínek uchopí, vyhodí do vzduchu, stejnou rukou rychle vezme další kamínek a ten vyhozený musí chytit. Jeden pak dá stranou a pokračuje stejným způsobem dál, až má všechny pohromadě. Pak je zase vezme a vysype před sebe, jeden vyhodí do vzduchu a stejnou rukou sebere dva a pak zase dva. Vyhozený kamínek ovšem musí chytit. Potřetí podobně sbírá jeden a tři a nakonec všechny čtyři kamínky. Když se mu to podaří, vezme všech pět kamínků do dlaně, vyhodí je do vzduchu a snaží se je zachytit na hřbet ruky. Kolik mu jich tam zůstane, tolik má bodů. Když se mu něco z uvedených úkonů nepodaří, nastoupí ihned další hráč a předcházející hráč pokračuje až ve druhém kole tím, co se mu nepovedlo.

Po pěti kolech se podle počtu bodů snadno zjistí nejobratnější hráč. Kdo hraje břecle, má skvěle procvičené ruce.

Z.S.

Milé děti,

otázku, co pro mě znamená církev, bych ještě upřesnila – co pro mne znamená Církev československá husitská a proč máme být její součástí. Určitě byste dokázaly vyjmenovat několik dalších církví, které působí ve vašem městě. A také jistě máte kamarády, kteří navštěvují tyto církve. Každá církev má něco, čím se liší od jiné. Zkuste se teď zamyslet a napište do redakce časopisu, v čem je naše církev jiná nežli ostatní (např. si všimněte při bohoslužbách oděvu faráře).

Na dětství prožité v církvi člověk nikdy nezapomene – na první seznámení s Biblií, na první bohoslužby, na křest, na křesťanské tábory, na setkání mládeže, na putovní tábory mládeže. Doufám, že se na hodiny náboženství či nedělní bohoslužby nebo další setkání těšíte. Těšíte se na setkání s kamarády, na seznámení s novými přáteli, na zpěv, na poutavé biblické příběhy i na modlitební ztišení. Církev tvoří pro každého z nás rodinu, která nám pomáhá, když je potřeba, která nám pomůže v našem rozhodování, která nám poradí (ale nenařizuje), co je správné a co ne.

Až jednou budete dospělí, poznáte, že největší oporou pro vás je Bůh.

Hana Rohlíčková

Doma

Tatínku můj, maminko má,
na světě je nejlíp doma.
Domov je ta krásná země,
bez které žít nechce se mně.

Zdeněk Svoboda

„Tábor Broučků“

Odbor duchovní péče o děti a mládež pražské diecéze srdečně zve na tento tradiční tábor **ve dnech 14. – 21. srpna** v rekreačním zařízení Hela ve Velké Úpě v Krkonoších. Mohou se zúčastnit celé rodiny s dětmi ze všech míst naší republiky. Letošním tématem jsou Velikonoční příběhy. Zájemci, hlase se co nejdříve na telefon: 321 722 944, mobil: 720 668 098, e-mail: krasava.machova@centrum.cz sestře farářce Krasavě Machové. Kapacita je omezena. Obratem dostanete podrobné pokyny a informace o uvedené akci včetně přihlášky. Těšíme se s vámi na shledání.

Krasava Machová

„Putování s Mojžíšem“

Ještě stále se můžete přihlásit na letní dětský tábor, který se koná ve dnech **11. – 18. července** ve skautském tábořišti v Malontech v krásné přírodě na pokraji chráněné krajinné oblasti Novohradských hor. Budeme bydlet v tee pee a učit se žít bez vymožeností moderní civilizace, jako je například elektrina a tekoucí voda z kohoutku, čeká nás objevování okolní krajiny, poznávání živočišných druhů a rostlin, orientace v přírodě, naučíme se vyrábět spoustu užitečných věcí. Tábor je pro děti ve věku 7 – 15 let, cena bez dopravy je 1 000 Kč. Přihlásit se lze na adrese: Mgr. Lenka Nováková, ÚÚR CČSH, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, e-mail: socialni@ccsh.cz, tel.: 220 398 112, 720404818.

Lenka Nováková

„Evangelium aneb Dobrá zpráva o Ježíši Kristu“

Tak zní téma letošního tábora v Borovnici u Vlašimi, který se koná ve dnech **4. – 25. července** (tři týdny). Přihlásit se či získat bližší informace je možné u Jany Krajčířikové, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6, e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz, tel. 732 252 465. Cena tábora je 4 700 Kč, za každé další dítě ze stejné rodiny 500 Kč sleva.

Jana Krajčířiková

Historie Církve československé husitské

6.

Pražské povstání
květen 1945

Kreslí Petra Štěpánová
Píše Jana Krajčířiková

Bratře předsedo, tady jsou ty
křestní listy pro Roubičkovu
rodinu.

Moc vám děkuji, bratře faráři.
Zachraňujete jim tím život.
Jinak by museli do
koncentračního tábora.

Kláro, tady je jídlo a nějaké oblečení,
ať to Petr donese - on už ví, kam
a komu. Ale ať je opatrný!

To je fakt, říká se, že Američani
už jsou blízko. To by bylo
hrozné, kdyby ho chytili teď.

Vážně? Zapni rádio,
třeba budou něco říkat.

Přijďte na pomoc
Českému rozhlasu!
Pomoc!

Rychle, začalo povstání,
musíme stavět barikády!

Petře, bojuje
se o rozhlas!

Kde je táta?

BUDOVA ČESKÉHO ROZHLASU BYLA NĚMCI ZNIČENA. VEČER
5. KVĚTNA PŘISEL REDAKTOR VERNER ZA BRATREM FARAŘEM
ŠIMŠÍKEM DO BLÍZKÉHO VINOHRADSKÉHO SBORU NAŠÍ CÍRKVE.

Chápu, co byste tím naskovali.
Odtud by se ale vysílat dalo.
Pravidelně se ze sboru
přenášejí koncerty.

Já vím, počítali jsme s tím.
Vždyť už si tu od vás poslední
nechali techniku. V noci můžete
přestěhovat stůl.

Děkuji, bratře!
Národ v těchto dnech
rozhlas moc potřebuje!

Jsmo rádi, že můžeme
pomoci. Vyslačku dejte
na kůr a štáb může být
v místnosti rady starších

Teď jen, aby Němci
neodhalili, odkud se
vysílá.

Zajistíme dobrovolníky,
kteří budou hlídat.

Vyslechněte si
informace o postupu
spojeneckých voják.

Sláva!
Už se zase vysílá!

Krouží kolem Němci,
radši přestěhujeme
vysílačku do sídla.

Himl hergot,
kde ta vysílačka
může být?!

Vážení posluchači!
S dojetím vám oznamujeme,
že Německo kapitulovalo!
Vydržte. Pomoc Praze
se blíží!

Hurá!
Hurá!

Sláva!

Rusové
jsou tady!

Já jsem tak šťastná,
že už je po všem!

Tak jsme to, díky Bohu,
přežili. Konečně zase
budeme normálně žít!

Nebeský Otče, děkujeme ti, že válečná
doba je u konce a my můžeme opět
svobodně žít a pracovat. Amen.

Mami, tati, chtěla bych začít pracovat
v Jillovém, v církevním dětském
domově. Je tam teď hodně srotků.

A já snad
konečně
dostuduji!

Zítřka tam s tebou,
Klára, zajedu.

Dobře, děti.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

Kdo se vlastně zbláznil? – 1. část

Řekli byste, že ta ze tří čtvrtin zatopená rovina pod Lužcem - záplava odhalila, že je to vlastně mělká mísa - se asi zbláznila, protože si mezitím začala žít vlastním životem. Pravda, hejňko divokých kachen ji zatím jen přelétávalo, jakoby překvapeno novou vodní plochou. Nemohlo se rozhodnout, kam na ni usednout, dotklo se hladiny a zase se zvedlo.

Zato mělčinu sem tam rozčísil hřbet ryby, která vyplula z potopeného potočního koryta nebo sem byla přihnána povodní. Při vzdáleném obvodu stálo pět volavek popelavých, každá občas sekla špičatým zobákem a polykala rybu, někdy i dost velkou. O mnoho hodin později, až si děti budou navzájem sdělovat zážitky, přízná pražská Mirka, že u volavek se jí líbila něžná barva a pírka na hlavě, jakoby sčesaná dozadu. Martin ji poučí, že volavky nejsou zrovna vítání hosté.

„Všimla sis,“ řekne jí, „jaké mají zlé oči? Hnízdí na stromech a straní se lidí, zachovávají odstup i samy mezi sebou. Na rybnících s kapří násadou napáchají hrůzu škod...“

Po okrajích zaplavené louky se brodili i dva čápi, těm lidi nevadili. Šikovně a vesele lovili myši, které vyplavila voda z děr, házeli do sebe rybí plevel, hrouzky a okounky. O čápech později Martin Mirce poví, že to je párek, který každý rok oživuje hnízdo na komíně bývalé pekárny za hospodou.

„Mají tam mladé, vyvrhnou jim úlovky a čápata se cpou jak divá. A pod jejich hnízdem z roští zas bytují vrabci.“

Ale na to všechno bude čas, až se voda stáhne, kam patří, teď jí zpoza lužeckých stavení pořád přitékalo dost. Dosud měla snahu rozlévat se do šířky, přestože na jedné straně už sahala až k vyvýšené silnici.

Ale to, jak se chovala příroda, nebylo nic proti tomu, jak se chovali lidé. Stál jich na silnici houf, především starostka Lužce paní Pampelišková - nebylo jí moc na výšku ani na šíř, zato na její vyřídilku nikdo nestačil, proto ji prý taky zvolili starostkou. Jí jste se nestačili vyptat, proč se jmenuje Pampelišková a nikoli správně Pampelišková, a už jste byli ze starostenské kanceláře venku. Sotva otec Jurášek vyklouzl z auta, už se do něho pustila.

„Pane porybný Jurášku!“ oslovila ho zvýšeným úředním hlasem. „Jakpak to přijde, že na obecních lukách, které pronajímáme hospodářům, tj.

chovatelům králíků a ovcí, jste zbudoval další rybník, jako byste jich neměl dost?!”

„Nedej se, pane porybný Jurášku!“ povzbuzoval ho hostinský Pivoňka. „Postav vysokou hráz a Lužec bude stát jako na ostrově v Tichém oceánu.“

„A co my, kdo tu kosíme trávu našim králíkům?“ ozývali se hospodáři. „Nebo paseme ovce, aha?!“

„Nojo, co oni, co tu pasou králíky a kosej ovce?“ obrátil hostinský, protože hospodáři k němu chodili do hospody na pivo a buřty s cibulí. Obrátil tak rychle, že všechno popletl.

„Vy, pane porybný Jurášku,“ pokračovala starostka obce Panpelišková nejvyšším úředním hlasem, jaký od ní kdo slyšel, dokonce jeho směrem vztáhla ruku, „jste využil toho, že pod Bukovou horou byla strašlivá průtrž a způsobila povodeň na potoce. Víte, co všechno ta povodeň odnesla ze zahrad v obci?“

Pan Jurášek nestačil říct, že neví, a už se překřikovali hospodáři a chovatelé. „Mně odnesla plot,“ stěžoval si jeden. „Mně zásobu sena!“ vykřikoval druhý. „Mně dvě brázdy brambor!“ pištěl další hospodář. A korunu tomu nasadil ten, co zabědoval: „Mně odnesla povodeň psí boudu, ještě že v ní nebyl taky hafan Punťa.“

„Slyšíš to, pane porybný Jurášku?!“ také vykřikoval hostinský Pivoňka. „Ještě že pes Punťa utek do bezpečí!“

Ladislav Muška
(pokračování příště)

O dělnících na vinici

Ježíš v Matoušově evangeliu 20,1-16 přirovnává Boží království k následující situaci: hospodář šel ráno na trh, aby najal dělníky na svou vinici. Domluvil s nimi mzdu na celý den ve výši jednoho denáru a poslal je pracovat. Později šel znovu kolem trhu a viděl tam lidi, kteří neměli práci. Poslal je také na svou vinici. Stejně tak v poledne, odpoledne a v podvečer. Na konci dne pak uložil svému správci, aby všem vyplatil mzdu a začal těmi, kteří přišli poslední. Dostali denár. Ti, co pracovali od rána, si mysleli, že tím pádem musí dostat víc, jejich mzda však byla také denár. Když si dělníci stěžovali, hospodář jim řekl: „Což jsem vám nedal mzdu, na které jsme se domluvili? Nebo jim snad závidíte? Se svým majetkem si mohou dělat, co chci.“

Zdá se vám to nespravedlivé? Díváme-li se na to lidskýma očima, určitě to tak je. Ten, kdo se dřel v horku celý den, by měl dostat víc než člověk, jenž pracoval jen hodinu. Bůh nás však vidí jinak. Ve své lásce chce co největšímu počtu lidí umožnit přístup do Božího království. Ti dělníci, kteří marně čekali na trhu, až si je někdo najme, chtěli pracovat, nemohli za to, že je celý den nikdo nepotřeboval. Pokud jste někdy potkali člověka, jenž přišel o práci a nemůže najít novou, asi víte, jak hrozné je cítit, že vás nikdo nepotřebuje. Hospodáři jich bylo líto a připadalo mu spravedlivé, aby dostali stejnou mzdu jako ostatní.

V tomto podobenství je pro všechny lidi veliká naděje. I když se zdá, že se již stmívá, ještě pořad není pozdě.

Hory a pohoří v Bibli

V následující tabulce je ukryto pět jmen hor a pohoří ze Starého zákona. Hledejte je zleva doprava a shora dolů.

1. Zde přistál Noe se svým korábem (Gn 8,1-14)
2. Zde měl Abraham obětovat svého syna Izáka (Gn 22,1-19)
3. Zde dostal Mojžíš Desatero přikázání (Ex 19,10-25)
4. Zde se odehrál zápas proroka Elijáše s pohanskými proroky (1 Kr 18,20-40)
5. Zde se shromáždilo izraelské vojsko před útokem na nepřítele (Sd 4,4-6)

Své řešení nám můžete posílat až do poloviny září, výherce tří knih se dozvíte v říjnové Cestě.

D	R	A	K	U	L	O	F
L	A	R	A	R	A	T	Y
Ů	Z	O	R	Í	H	Á	CH
Š	Í	Ř	M	Ť	U	B	Ý
Á	L	B	E	P	G	O	N
C	V	A	L	Y	Ž	R	O
K	É	M	Ó	R	I	J	A
A	S	Í	N	A	J	O	G

Blahopřejeme výhercům dubnové soutěže
(pět rozdílů mezi beránky: ucho; ocásek; přední noha; vlna; kříž):

Natálka Pivoňková z Prahy 4,
Samuel Dotter z Kolína
a Vojtěch Kuřek z Přelouče

18. Řím

Dnes naše putování společně s Pavlem ukončíme. Jak se dočteme na konci knihy Skutků, apoštol se po dobrodružné plavbě konečně dostal do Říma, kam se odvolal k císaři ve věci obvinění z šíření bludů. Bylo mu dovoleno bydlet v soukromém bytě hlídaném vojákem – byl tedy vlastně v „domácím vězení“. Mohl přijímat návštěvy, což pilně využíval k tomu, že se snažil místní Židy přesvědčit o Ježíšově vzkříšení. Někteří uvěřili, jiní ne. Pavel strávil v Římě dva roky. Psal odtud i své dopisy – epištoly – do křesťanských obcí, které zakládal na svých misijních cestách.

Řím, hlavní město Itálie, se rozkládá v hornaté oblasti po obou březích řeky Tibery, asi 27 km od Tyrhénského moře. Je to jedno z nejstarších měst na světě, říká se mu také Věčné město. Jeho historie sahá 2700 let zpět. Podle pověsti jej založili bratři Romulus a Remus, které odkojila vlčice. Po staletí byl Řím hlavním městem Římské říše, nejmocnějšího evropského státu starověku. Latina dala základ mnoha evropským jazykům, římské právo se stalo vzorem mnoha právních a politických systémů. Na území města leží nejmenší samostatný stát na světě Vatikán, sídlo papeže, hlavy Římskokatolické církve.

Nejnámější starověkou památkou v Římě je největší antické divadlo - Koloseum z roku 80, dále téměř úplně zachovaný Pantheon (v současné podobě z let 118 - 128), zbytky antického fóra na Forum Romanum, mohutné Caracalovy lázně (kolem 217), triumfální oblouky a Andělský hrad.

Řím se pyšní, a to už od starověku, světově proslulým systémem svých veřejných vodovodů s na něj navazující soustavou fontán a kašen. Nejnámější římskou fontánou je bezesporu Fontána di Trevi. Turisté do ní házejí mince, protože podle pověry kdo tak učiní, do roka se do Říma vrátí.

V Římě jako centru křesťanství najdeme samozřejmě velkolepé baziliky, jež zdůrazňovaly význam středověké a renesanční katolické církve (např. bazilika sv. Petra), ale i mnoho menších a skromnějších kostelů a také podzemní katakomby, kde se tajně scházeli první křesťané.

V Římě dnes žije zhruba 3,5 milionu lidí. Je to důležitý uzel letecké, železniční i silniční dopravy, významné burzovní a obchodní středisko, dále mezinárodní centrum módy a filmové tvorby. Řím je sídlem prvotřídních

a světově uznávaných kulturních institucí. Důležitá je Papežská univerzita, Národní a Vatikánská knihovna, Goethův institut a mnohé další.

O místních řidičích se říká, že jsou velmi temperamentní, netolerantní a nerespektují pravidla ani semaforey. Proto je například přecházení ulice v Římě velkým dobrodružstvím. Musíte prý prostě vejít do vozovky a doufat, že řidiči zastaví. Díky jejich rychlým reflexům se to opravdu většinou stane. Překvapivě tu dochází k méně dopravním nehodám než jinde v Evropě.

Malování na chodníku

Jubilejní, 15. ročník Malování na chodníku s tématem Stavba chrámu se letos bude konat až **2. října**. Již teď se můžete těšit na tradiční setkání s biblickými příběhy, malováním křídami na chodník, krásnými dárky a zajímavým odpoledním programem na pražském Petříně.

1. Já pře - jí si, by moh - ly kvést zas kvě - ty ve všech
za - hra - dách, za li - dí pro - sím, a - by z cest svál
dobrý ví - tr zloby prach. *Ref.* Lá - ce dej ve - jít do svě -
ta, jež tr - pě - li - vá u - mí být, ať v našich srd - cích
roz - kvě - tá a pro druhé nás u - čí žít. ať žít.

2. Prosím i za zpěv slavíka, aby zněl lidem pro radost,
a za řeku, jež utíká, ať odplaví pryč všechnu zlost.

Ref.

3. I za vojáky na stráž, ať nemusí tam více stát,
a těm, jež dobro uráží, dej, Pane, svoji pravdu znát.

Ref.

4. Papskem slunce jasného obšťastni naši krásnou zem.
Ve jménu všeho dobrého do bojů života kéž jdem.

Ref.

5. Cestou víry a naděje z bludného kruhu veď nás ven,
ať láska tvá nám cílem je ten radostný a šťastný den.

Ref.

